

РЕШЕНИЕ

№ 1111

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10161** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. М. Ш., ЕГН [ЕГН] срещу Решение № 4049 от 27.08.2023 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 105 състав, постановено по НАХД № 15628 от 2021 г., с което е изменено Наказателно постановление № 7451 от 06.10.2021 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативния контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) за нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата (ЗП) вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001, с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП на касатора е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 2500 лв. СРС е изменил НП като е намалил наложената глоба от 2500 на 1000 лева.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила при постановяване на решението. Твърди се, че СРС се е произнесъл без да разгледа и обсъди изложените от касатора съображения. Оспорва се извода на районния съд за липса на допуснати нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Твърди се и нарушение на чл. 52, ал. 4 ЗАНН и чл. 35 и 36 от АПК. Прави възражение за изтекла погасителна давност. Искането до съдът е да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и потвърденото с него НП.

В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът – началник отдел „Контрол по РПМ“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция пътна инфраструктура, в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалба. Претендира разности. Представен е отговор на касационна жалба, в който се излагат съображения за нейната неоснователност.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил следното: На 14.09.2021 г., в 10:13 часа, на път П-18, км. 33 +000, на 1 километър преди разклона за [населено място], в посока [населено място] - [населено място], С. М. Ш. управлявал МПС с три оси марка „М.“, модел „3336 К Актрос“, с регистрационен номер СА4456ТТ, като превозвал фракция и бил спрял за проверка от инспектори контрол по РПМ при АПИ. В процеса на извършената проверката било направено измерване, при което било констатирано, че са надвишени нормите на Наредба № 11 от 2001 г., тъй като при измерено разстояние между осите от 1.42 метра, сумата от натоварването на ос на двойната ос на МПС е 28.260 тона, при максимално допустимо натоварване на оста 19 тона, съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, б „в“ от Наредба № 11 от 2001 г. и съгласно чл. 3, т. 2 от същата наредба, при надвишаването на нормите на чл. 7, пътното превозно средство (ППС) е тежко. Измерването било извършено с техническо средство мобилна електронна везна модел DFW-KR, фабричен номер 118807 и ролетка 1313/18 (5 метра). Инспекторите приели, че водачът е осъществил движение на извънгабаритно ППС по смисъла на Наредба № 11 от 2001 г., без разрешение (разрешително или документ за платена пътна такса), издадено по реда на горната наредба, с което е нарушил чл. 26, ал. 2, т. 1,6 „а“ от ЗП вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11 от 2001 г. За така установеното бил съставен АУАН № 0008149 от 14.09.2021 г., въз основа на който било издадено НП № 7451 от 06.10.2021 г., с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП на Ш. било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба на № 11 от 2001 г.

За да измени НП, СРС е приел, че при издаване на АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, вмененото нарушение е безспорно извършено и правилно е ангажирана отговорността на касатора. Съдът е възприел обаче, че неправилно административнонаказващият орган е определил размера на наказанието без да отчете, че нарушението е за първи път и липсват други отегчаващи вината обстоятелства, поради което е намалил размера на наказанието до минималния такъв от 1 000 лева.

Решението на въззивния съд е правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя изцяло направения от СРС анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, тяхната тежест, както и направените от съда изводи относно релевантните по делото факти, като на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН препраща към тях.

Настоящият касационен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Проверката е извършена от служители на Агенция „Пътна инфраструктура“, оправомощени за това, съобразно чл. 37, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. Актът за установяване на административно нарушение е съставен от лицата по чл. 56, ал. 2, т. 1 от Закона за пътищата, а наказателното постановление е издадено от компетентен орган - началника на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ, оправомощен със Заповед № РД-11-1266/ 17.10.2019 г. на председателя на Управителния съвет на АПИ, съобразно чл. 56, ал. 3, т. 1 от Закона за пътищата.

С разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Съгласно чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП се наказват физическите лица нарушили разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от ЗП или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности по движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Именно като водач на моторното превозно средство, който непосредствено извършва дейността по движение на тежкия товарен автомобил без надлежно издадено разрешение, Ш. е извършил нарушението. Касаторът е физическото лице, извършител на нарушението по смисъла на чл. 53, ал. 1 от ЗП. За превозача е задължението да осигури разрешителното по чл. 15, ал. 3 от Наредбата, но за водача тежи задължението да осъществи превоза при спазване на изискванията на закона, включително да разполага с издадено разрешително. Неизпълнението на това задължение от страна на водача обуславя отговорността му по чл. 53, ал. 1 от ЗП, поради което и дадената от административнонаказващия орган квалификация е законосъобразна.

Предвиденото в чл. 53, ал. 1 от ЗП административно наказание глоба е в размер от 1000 лв. до 5000 лв. Въззивният съд правилно е приел, че наложената глоба следва да бъде в минимален размер от 1000 лв., тъй като нарушението е извършено от касатора за първи път и от него няма допълнително настъпили вредни последици.

Не се установяват основания за прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като констатираното нарушение и обстоятелствата по извършване на същото разкриват типична за общия случай на нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП степен на обществена опасност на деянието, отчетена от законодателя при въздигане на деянието в нарушение.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата

и правна сложност на спора.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4049 от 27.08.2023 г., постановено по НАХД № 15628/2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105 състав.

ОСЪЖДА С. М. Ш., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.